

PAPER WORKS

CAROLINE ACHAI NTRE (1969, FR)

[NL] Tekenen ligt aan de basis van Caroline Achaintre's artistieke praktijk die aquarellen, keramische sculpturen en de meest fantastisch onverwachte met de hand getufte wandtapijten omvat.

'Achaintre's drawings are of murky, inky forms, the apparitions of thought and feeling dancing upon her grids and patterns. They appear from a range of patterned grounds, from concentric circles resembling the electric prisms of Sonia Delaunay to the clear graphic contours of Constructivist design, the bold coloured diamonds of a Harlequin's silk, or dauby zebra stripes of a juvenile jailer. They have been layered with coloured inks, channeled through masking fluids to dry, are then washed over and the process begun again, so that these grounds seem as spectral as the figures they hold. They are not backgrounds to carry the illusion of space, but rather the illusion of theater, a vibrant enclosure for her many phantasms.' (Isobel Harbison)

Caroline Achaintre (1969, FR) leeft en werkt in Londen (UK). Deze herfst opent ze een solotentoonstelling in Tate Britain (Contemporary BP Spotlights), Londen (UK) en in Castello di Rivoli, Museo d'Arte Contemporanea, Turijn (IT). Eerder dit jaar had ze een residentie in het Camden Arts Center, Londen (UK). Recente groepstentoonstellingen vonden plaats te Musée d'Arte Moderne de la Ville, Parijs (FR), La Loge, Brussel (BE) en MOCCA, Toronto (CA). Haar werk maakt deel uit van de collectie van Southampton City Museum & Art Gallery (UK), FRAC Aquitaine (FR), Musée d'Arte Moderne de la Ville, Parijs (FR), Saatchi Collection (UK), David Roberts Collection (UK) en verschillende privécollecties in USA, Italië, Frankrijk, UK, Duitsland en Griekenland.

[ENG] Drawing is the foundation of the artistic practice of Caroline Achaintre, which ranges across watercolours, ceramic sculptures and the most fantastically unexpected hand-tufted wall rugs.

'Achaintre's drawings are of murky, inky forms, the apparitions of thought and feeling dancing upon her grids and patterns. They appear from a range of patterned grounds, from concentric circles resembling the electric prisms of Sonia Delaunay to the clear graphic contours of Constructivist design, the bold coloured diamonds of a Harlequin's silk, or dauby zebra stripes of a juvenile jailer. They have been layered with coloured inks, channeled through masking fluids to dry, are then washed over and the process begun again, so that these grounds seem as spectral as the figures they hold. They are not backgrounds to carry the illusion of space, but rather the illusion of theater, a vibrant enclosure for her many phantasms.' (Isobel Harbison) (niet nodig te vertalen, want citaat)

Caroline Achaintre (1969, FR) lives and works in London (UK). This autumn she opens a solo exhibition at Tate Britain (Contemporary BP Spotlights), London (UK) and at Castello di Rivoli, Museo d'Arte Contemporanea, Turin (IT). Earlier this year she was an artist in residence at Camden Arts Center, London (UK). Recent group exhibitions were held at Musée d'Arte Moderne de la Ville, Paris (FR), La Loge, Brussels (BE) and MOCCA, Toronto (CA). Her work is part of the collection of Southampton City Museum & Art Gallery (UK), FRAC Aquitaine (FR), Musée d'Arte Moderne de la Ville, Paris (FR), Saatchi Collection (UK), David Roberts Collection (UK) and various private collections in USA, Italy, France, UK, Germany and Greece.

ANNA BARHAM (1974, UK)

[NL] Woorden en letters vormen de inhoud en het onderwerp van Anna Barham's werk. Ze gebruikt ze als een kneedbaar materiaal, gefascineerd door hun weerbarstig en wild potentieel voor betekenis. Als uitgangspunt dienen de ideeën van de

collaboratieve aard van de taal en de mogelijke relatie tussen klank en betekenis.

Met een praktijk die schrijven, video, tekenen, beeldhouwen en performance omvat, ondervraagt Barham's werk de eendeloosheid en weerbarstigheid van taal door middel van lichamelijke en technologische handelingen die hierop inwerken.

Een werk zoals '**Sun Glamour Nite Patter**' (2012) maakt deel uit van eerdere projecten gericht op de structurele dimensies van anagrammen en bestonden uit tekeningen en animaties uitvoerende teksten geschreven vanuit de veelheid aan mogelijke permutaties van een verzameling aan brieven. Modulaire tangram-eenheden of -platformen spiegelen de animaties en bieden ruimte aan menselijk handelen waarbij Barham de ruimte gebruikt om tekst te activeren.

Anna Barham (1974, UK) leeft en werkt in Londen (UK). Haar meest recente solotentoonstellingen vonden plaats in Site Gallery, Sheffield (UK) en Arcade, Londen (UK). Recent maakte haar werk deel uit van groepstentoonstelling in o.a. Hayward Project Space, Londen (UK), Wysing Arts Centre, Cambridge (UK), STUK, Leuven (BE) en Jousse Entreprise, Parijs (FR). Barham's praktijk manifesteert zich ook in live opvoeringen, performances en screenings in Europa en USA. Haar werk maakt deel uit van de collectie van Tate, Londen (UK), V&A, Londen (UK) en verschillende privécollecties in Frankrijk, UK, Zweden, New York en Turkije.

[ENG] Words and letters form the substance and subject of Anna Barham's work. She uses them like a malleable material, fascinated by their unruly and feral potential for meaning. Ideas of the collaborative nature of language and the possible relationship between sound and meaning provide the starting point.

With a practice that incorporates writing, video, drawing, sculpture and performance, Barham's work interrogates language's endless and unruly potential through the bodily and technological operations that act upon it.

A work like '**Sun Glamour Nite Patter**' (2012) is part of earlier projects that have particularly concentrated on the structural dimensions of anagrams, with drawings and animations performing texts written from the multitudinous possible permutations of a collection of letters. Modular tangram units or platforms mirror the animations and provide space for human actions with Barham using the space to activate texts.

Anna Barham (1974, UK) lives and works in London (UK). Her most recent solo exhibitions were held at Site Gallery, Sheffield (UK) and Arcade, London (UK). Recently her work was part of group exhibitions at o.a. Hayward Project Space, London (UK), Wysing Arts Centre, Cambridge (UK), STUK, Leuven (BE) and Jousse Entreprise, Paris (FR). Barham's practice also manifests in live works, performances and screenings in Europe and USA. Her work is part of the collection of TATE, London (UK), V&A, London (UK) and various private collections in France, UK, Sweden, New York and Turkey.

SIGTRYGGUR BERG SIGMARSSON (1977, IS)

[NL] Sigtryggur Berg Sigmarsson stelt internationaal zijn schilderijen en tekeningen tentoon, maar is waarschijnlijk het meest gekend om zijn energieke performances. Zijn benadering is die van een weifelende kunstenaar, strijdend om zin en richting te vinden in een ontluikende creatieve impuls. Ongeacht het medium, bevat zijn werk steeds een zoektocht naar orde en chaos. In een poging het normale dagelijkse leven te verdraaien, tekent hij geabstraheerde alledaagse objecten.

PAPER WORKS

'Slecht zicht, vervagende kleuren, maar een sterke dromer' (2014) is een abstract maar nog steeds figuratief verhaal. Ook al is er veel gaande, de tekening behoudt zijn minimalisme. Zoals de titel reeds doet vermoeden vertelt de tekening het verhaal over het verlies van gezichtsverlies of aanblik en het vermengen van realiteit, gedachten en dromen terwijl de dingen vervagen.

Sigtryggur Berg Sigmarsson (1977, IS) leeft en werkt in Gent (BE). Hij studeerde Sonologie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag (NL) en behaalde zijn MFA aan de Fachhochschule für Bildende Kunst, Hannover (DE). Solotentoonstellingen van Berg Sigmarsson vonden plaats in Lindenau, Leipzig (DE), Capsula Vulgaris, Berlijn (DE), Castle Insterburg, Tchernyakhovsk (RU), Kunstschlager, Reykjavik (IS), National Gallery of Iceland, Reykjavik (IS), Stadslimiet, Antwerpen (BE) en Basement Gallery, Wenen (AT).

[ENG] Sigtryggur Berg Sigmarsson exhibits his paintings and drawings internationally but is probably most known for his energetic performances at a wide array of venues. His approach is that of the trembling artist, struggling to make sense and direction of a creative impulse. Regardless of the medium, there is a continuous search for order and chaos throughout his body of work. In his drawings Sigmarsson distorts the normal, daily life by drawing very common objects in an abstract way.

'Slecht zicht, vervagende kleuren, maar een sterke dromer' (Poor visibility, fading colors, but a strong dreamer) (2014) is an abstract but still figurative story. Even though there's a lot going on, the drawing retains its minimalism. As the title suggests the drawing tells the story of losing ones (eye)sight and mixing reality, thoughts and dreams while things are slowly disappearing.

Sigtryggur Berg Sigmarsson (1977, IS) lives and works in Ghent (BE). He studied Sonology at the Royal Conservatory Den Haag (NL) and received MFA at Fachhochschule für Bildende Kunst, Hannover (DE). Solo exhibitions of Berg Sigmarsson were held at Lindenau, Leipzig (DE), Capsula Vulgaris, Berlin (DE), Castle Insterburg, Tchernyakhovsk (RU), Kunstschlager, Reykjavik (IS), National Gallery of Iceland, Reykjavik (IS), Stadslimiet, Antwerp (BE) and Basement Gallery, Vienna (AT).

LUCA BERTOLO (1968, IT)

[NL] Luca Bertolo is een schilder. Op uitzondering van vreemde performances en videos na maakt Luca Bertolo schilderijen. Allerhande schilderijen. Ze getuigen van een breed, gevarieerd en vaak tegenstrijdig scala aan stijlen, interesses en benaderingen, van pointillistische figuratie naar een soort van stedelijk realisme en grove of geometrische abstractie. Als er iets stilistisch consequent is aan het werk van Bertolo lijkt het wel het onuitputtelijke gevoel voor experiment als motivatie. Dit omdat hij een rusteloze schilder is. Een schilder die zoekt en vindt. En continu zoekende is. Niet tevreden te stellen met één bepaald motief, genre, stijl of enige vooringenomenheid, lijkt Bertolo vastbesloten zijn recht om voortdurend van zichzelf te verschillen te verdedigen.

Luca Bertolo (1968, IT) leeft en werkt in Alpi Apaune (IT). Recente solotentoonstellingen vonden plaats in SpazioA, Pistoia (IT), NOMAS Foundation, Rome (IT) en Arcade, Londen (UK). Hij stelde internationaal tentoon in diverse musea en publieke instellingen, waaronder: Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Rome (IT), Centro per l'Arte Contemporanea Luigi Pecci, Prato (IT), 176 / Zabudowicz Collection, Londen (UK), MACRO, Rome (IT) en Prague Biennale, Prague (CZ). Gedurende juni was hij een kunstenaar in residentie in Castello In Movimento, Fosdinovo (IT) en deze herfst opent hij een nieuw project voor het kunstcollectief 'Lucie Fontaine', Milaan (IT). Zijn werk maakt deel uit van de collectie van Zabudowicz, Londen (UK) en verschillende privécollecties in Italië, Nederland, Duitsland en UK.

[ENG] Luca Bertolo is a painter. With the exception of the odd performance and video, Luca Bertolo makes paintings. All sorts of paintings. They testify to a broad, variegated and often contradictory range of styles, interests, and approaches, from pointillist figuration to a kind of urban realism to brushy or geometric abstraction. If there is anything stylistically consistent about Bertolo's work, it is the seemingly inexhaustible sense of experimentation that motivates it. This is because he's a restless painter. A painter who seeks and finds. And continuously seeking. Not content to alight upon a given motif, genre, style or singular preoccupation, Bertolo seems determined to defend his right to continually differ from himself.

Luca Bertolo (1968, IT) lives and works in Alpi Apaune (IT). Recent solo exhibitions were held at SpazioA, Pistoia (IT), NOMAS Foundation, Rome (IT) and Arcade, London (UK). He exhibited internationally at various museums and public institutions including: Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Rome (IT), Centro per l'Arte Contemporanea Luigi Pecci, Prato (IT), 176 / Zabudowicz Collection, London (UK), MACRO, Rome (IT) and Prague Biennale, Prague (CZ). During June he was an artist in residence at Castello In Movimento, Fosdinovo (IT) and this autumn he opens a new project for art collective 'Lucie Fontaine', Milan (IT). His work is part of the collection of Zabudowicz, London (UK) and various private collections in Italy, The Netherlands, Germany and UK.

KASPER BOSMANS (1990, BE)

[NL] Kasper Bosmans is een scherpzinnige waarnemer van de manieren waarop we ons verhouden tot beelden. Context-specifieke observaties en ontwerpen gerelateerd aan de natuurlijke wereld, populaire gebruiken en lokale materialen blijven hem in zijn artistieke praktijk inspireren. Bosmans is echter begaan met de associatieve schoonheid die spel teweegbrengt, dit in tegenstelling tot de pragmatische grenzen van onderzoek. Dit kan helpen zijn voorliefde voor breedschalige media, zoals performance, schilderen, tekenen en toegepast ontwerpen te verklaren. Alsmede zijn interdisciplinaire lezingen over etnografische rituelen, vroege renaissance filosofie en fin-de-siècle romans.

'4 C.B. Thyrsus Notes' (2014) is een kleine collectie van schetsen gebaseerd op de tekst 'The Thyrsus', onderdeel van 'Le Spleen de Paris' (1869), een verzameling van 51 korte gedichten van Charles Baudelaire. "The Thyrsus" is een stuk geadresseerd aan componist Franz Liszt. De oude Griekse Thyrsus heeft een connotatie van "losgelaten seksualiteit en geweld, van de diepzinnige kracht van het irrationele". Baudelaire geloofde in deze Thyrsus als een acceptabel object of representatie van Liszts muziek.

'The Collections' (2009-2013) is een vijfenveertig pagina's tellend boek dat de verschillende kleine collecties van de kunstenaar bundelt: veren, stukjes papier, gedroogde bloemblaadjes ... De tafel werd speciaal ontworpen om dit boek tentoon te stellen.

Kasper Bosmans (1990, BE) is momenteel een kandidaat laureaat aan het HISK, Gent (BE). Eerder dit jaar werd zijn werk tentoongesteld tijdens zijn eerste solotentoonstelling 'Summary; fox, milk, smoke' en tijdens Art Rotterdam / New Art Section 2014. Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen waaronder in Envoy Enterprises, New York (USA), Kunsthall KAdE, Amstervoort (NL), S.M.A.K., Gent (BE) en M HKA, Antwerpen (BE). In lente 2014 werd zijn sculptuur 'Kanarie 2X' aangekocht door Mu.ZEE, Ostende (BE). Andere werken kregen een plaats in privécollecties in Europa en Brazilië.

[ENG] Kasper Bosmans is a shrewd observer of the ways in which we relate to images. Context-specific observations and designs - related to the natural world, popular customs, and local materials - continue to inspire his artistic practice. Bosmans,

PAPER WORKS

however, is concerned with the associative beauty produced by play, in contrast to the pragmatic ends of research. This may help to explain his predilection for a wide range of mediums, such as performance, painting, drawing, and engineering, as well as his interdisciplinary readings of ethnographic rituals, early renaissance philosophy and fin-de-siècle novels.

'4 C.B. Thyrsus Notes' (2014) is a small collection of sketches based on 'The Thyrsus', part of 'Le Spleen de Paris' (1869), a collection of 51 short prose poems by Charles Baudelaire. "The Thyrsus" is a piece addressed to composer Franz Liszt. The ancient Greek Thyrsus had connotations of "unleashed sexuality and violence, of the profound power of the irrational." Baudelaire believed the Thyrsus to be an acceptable object of representation for Liszt's music.

'The Collections' (2009-2013) is a forty-five page book that brings together various small collections of the artist: feathers, pieces of paper, dried petals et al. The table was especially designed to hold this book.

Kasper Bosmans (1990, BE) is currently a Candidate laureate at the Higher Institute for Fine Arts (HISK), Ghent (BE). Earlier this year his work was on show at the gallery during his first solo exhibition 'Summary; fox, milk, smoke' and Art Rotterdam / New Art Section 2014. He has been part of various group exhibitions at a.o. Envoy Enterprises, New York (USA), Kunsthal KAdE, Amsterfoort (NL), S.M.A.K., Ghent (BE) and M HKA, Antwerp (BE). In spring 2014 his sculpture 'Kanarie 2X' became part of the collection of Mu.ZEE, Ostend (BE). Other works are to be found in private collections in Europe and Brazil.

AUDREY COTTIN (1984, FR)

[NL] Audrey Cottin is een transdisciplinaire kunstenaar die steeds op zoek is naar interessante samenwerkingen met andere partners. Dit kunnen kunstenaars, maar ook wetenschappers of studenten zijn. Als zodanig is haar praktijk niet beperkt tot één visuele taal of een specifiek medium, maar omvat het meerdere uitdrukkingvormen, gaande van meer klassieke middelen tot fotografie of performance.

Curator Raimundas Malasauskas beschrijft haar praktijk als volgt: 'Audrey Cottin, French artist, dispersing her multiple fascinations into kaleidoscopic journeys across gender, forms and protocols. She sees art practice as a way of finding her own voice, yet she knows that voice is multiple and only being heard in a process of becoming. Same applies to her relationship with media: traditional moulding, interactive performance, academic conceptualism are called invited into a space of question.'

Over het werk **'Genealogy'** (2012) in de tentoonstelling zegt Cottin: 'is my genealogy family tree the forest as me and my alive members can remember names and people. A genetic collaboration within the memory, time & space limits.'

Audrey Cottin (1984, FR) leeft en werkt in Brussel (BE). Ze studeerde aan het Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts de Paris (FR) en het Art Center College of Design, Pasadena, Californië (USA). In 2010 ontving ze haar Laureaat aan het HISK, Gent (BE). Onlangs werd ze genomineerd voor de Prix de Fondation d'Entreprise Ricard, Parijs (FR), waar 2 van haar werken momenteel worden tentoongesteld, waaronder Part 1 van haar lopende project 'Operating Theater'. De eerste fase van dit project werd getoond in het kader van de 9th Mercosul Biennial in Porto Alegre, Brazilië.

Solotentoonstellingen bevatten: 'Charlie & Sabrina, Who Would Have Believed?', gecureerd door Raimundas Malasauskas, Programme Satellite, Galerie Nationale du Jeu de Paume, Parijs (FR) en 'La Verifica Intuitiva', gecureerd door Residenza Bivaccourbano, Fondazione Merz, Torino (IT) in 2012 & 'Double Solo', Galerie Tatjana Pieters, Gent (BE) in 2013. Cottin was te

gast in verschillende performances en samenwerkingen, o.a. een bijdrager tot het scenario voor Chiara Fumai's paviljoen op Documenta 13, Kassel (DE).

[ENG] Audrey Cottin is a transdisciplinary artist steadily seeking for interesting collaborations with other partners. These could be artists, but also scientists or students. As such her praxis is not limited to one visual language or one specific medium, but entails various forms of expression, ranging from the more classic means over photography to performance. Curator Raimundas Malasauskas describes her practice as follows: 'Audrey Cottin, French artist, dispersing her multiple fascinations into kaleidoscopic journeys across gender, forms and protocols. She sees art practice as a way of finding her own voice, yet she knows that voice is multiple and only being heard in a process of becoming. Same applies to her relationship with media: traditional moulding, interactive performance, academic conceptualism are called invited into a space of question.'

About the work **'Genealogy'** (2012) in the exhibition says Cottin: 'is my genealogy family tree the forest as me and my alive members can remember names and people. A genetic collaboration within the memory, time & space limits.'

Audrey Cottin (1984, FR) lives and works in Brussels (BE). She studied at the Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts de Paris (FR) and the Art Center College of Design, Pasadena, California (USA). In 2010 she received a Laureate at the Higher Institute of Fine Arts (HISK), Ghent (BE). She has just been nominated for the Prix de Fondation d'Entreprise Ricard, Paris (FR), where 2 of her works are currently on show, amongst them Part 1 of ongoing project 'Operating Theater'. In 2013 this was developed and premiered in the framework of the 9th Mercosul Biennial in Porto Alegre, Brasil.

Solo exhibitions include: 'Charlie & Sabrina, Who Would Have Believed?', curated by Raimundas Malasauskas, Programme Satellite, Galerie Nationale du Jeu de Paume, Paris (FR) and 'La Verifica Intuitiva', curated by Residenza Bivaccourbano, Fondazione Merz, Torino (IT) in 2012 & 'Double Solo', Galerie Tatjana Pieters, Ghent (BE) in 2013. Cottin has appeared in several performances and collaborations, a.o. as a scenario contributor with & for Chiara Fumai's pavilion at Documenta 13, Kassel (DE).

STEFANIE DE VOS (1984, BE)

[NL] Stefanie De Vos maakt tekeningen, maar is eerst en vooral een schilder. Haar schilderijen ontstaan vanuit een herinnering aan landschappelijke elementen vermengd met collages uit haar persoonlijke geschiedenis en die van de schilderkunst. Het schilderen zelf wordt gedreven door het zoeken naar een balans tussen de in het lichaam opgeslagen bewegingen en de meer berekende reacties tussen bekende structuren en het verlangen naar absolute vrijheid.

Grafische elementen en schilderkundige vlakken interfereren met elkaar om tot een meerlagig schilderij te komen waarbij de beweging van het oog *ad infinitum* is.

Er heerst een analogie met muziek door het gebruik van ritmiek, contrapunt en het terugkeren van bepaalde motieven. De beweging gaat aan gemarkeerde passages voorbij en bereikt nooit een echt eindpunt.

'Notationen' (2014) bestaat uit een groep inkttekeningen die een gevolgtrekking van een complexere keten van beelden toont. Deze serie is een communicatie-oefening waarbij De Vos twijfelachtige fragmenten uit haar grotere schilderijen isoleert en analyseert. De directe techniek van de inkttekening maakt het mogelijk de spontane beslissingen te lezen. De kleine, geïntegreerde stukjes collage zijn afkomstig uit de geschiedenis van de schilderkunst, architectuur of filmstills. Tijdens hun spel met schaal beïnvloeden ze het grotere motief en suggereren een eigen verhaallijn. Het kleinere verhaal binnen het opgeblazen

PAPER WORKS

detail.

Na haar opleiding architectuur in Gent, studeerde Stefanie De Vos (1984, BE) schilderkunst aan de Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen (BE). Nadien zette ze haar studies verder te Wenen, waar zij momenteel leeft & werkt. In het voorbije jaar nam ze deel aan verschillende groepstentoonstellingen in Oostenrijk & Rusland. Recent stelde de galerie werk van haar tentoon tijdens Art-O-Rama, Marseille (FR). In 2015 krijgt De Vos haar eerste solotentoonstelling in de galerie.

[ENG] Stefanie De Vos makes drawings, but is first and foremost a painter. Her paintings originate from the memory of landscapes combined with collages from both her personal history and the history of painting. The action of painting is driven by a search for a balance between the movement captured within the body and the more calculated reactions, between known structures and the longing for absolute freedom.

Graphic elements and painterly surfaces interfere with each other to reach a multilayered painting in which the movement of the eye is *ad infinitum*.

There is an analogy with music through the use of rhythm, counterpoint and repetitive motifs. The movement goes beyond marked passages and does not seem to reach an end.

'Notationen' (2014) consists of a group of ink drawings who show a deduction of a more complex chain of images. This series is a communication exercise in which De Vos isolates a questionable excerpt from her larger paintings and analyzes them. The direct technique of ink drawing makes it possible to read the spontaneous decisions. The small, integrated pieces of collage originate from painting history, architecture or film stills. They affect the larger motive and suggest an own storyline while playing with scale. The smaller story within the blown detail.

After finishing her architectural studies in Ghent, Stefanie De Vos (1984, BE) decided to study painting at the Academy of Fine Arts in Antwerp. She continued her studies at the Academy of Fine Arts in Vienna where she currently lives & works. The past year she participated in various group exhibitions in Austria & Russia. Recently the gallery exhibited a selection of her new paintings at Art-O-Rama, Marseille (FR). IN 2014 De Vos will have her first solo exhibition at the gallery.

REIN DUFAIT (1990, BE)

[NL] Rein Dufait transformeert gevonden objecten & materialen tot een nieuwe vorm. In zijn ouder werk modificeerde hij vaak handgemaakte objecten door deze vast te zetten in cement. In zijn recenter werk gaat hij terug naar de kern van natuurlijke materialen zoals hout, vuur, papier, kalk waaruit nieuwe sculpturen ontstaan.

De tekeningen van Dufait zijn gemaakt voor, tijdens of na de creatie van zijn sculpturen als een persoonlijke herinnering voor de kunstenaar zelf.

Rein Dufait (1990, BE) studeerde af van de Academie voor Schone Kunsten te Gent in 2013. Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen, waaronder Maison Particulière, Brussel (BE), White-Out Studio, Knokke (BE), Lokaal01, Breda (NL), tegenboschvanvreden, Amsterdam (NL), Croxhapox, Gent (BE) & Galerie Triangle Bleu, Stavelot (BE). Vorig jaar was zijn werk te zien in een duotentoonstelling met John Wallbank in Arcade, Londen (UK). Dit jaar kreeg hij de solotentoonstelling 'Kawagoopa!', Galerie Tatjana Pieters, Gent (BE). Zijn werk kreeg een plaats in verschillende privécollecties in België en het buitenland, waaronder Sao Paulo (BR), Seattle (US), Berlijn (DE).

[ENG] Rein Dufait transforms found objects & materials into a new form. In his earlier body of work he often modified man

made objects by changing them or casting them in concrete. In his recent works Dufait turns to the core of natural materials, like wood, fire, paper, chalk, from which new sculptures originate.

The drawings of Dufait are made before, during or after the creation of his sculptures as a personal reminder for the artist himself.

Rein Dufait (1990, BE) graduated from the Academy of Fine Arts in Ghent in 2013. He has taken part in various group exhibitions at Maison Particulière, Brussels (BE), White-Out Studio, Knokke (BE), Lokaal01, Breda (NL), tegenboschvanvreden, Amsterdam (NL), Croxhapox, Ghent (BE) & Galerie Triangle Bleu, Stavelot (BE). Last year his work was on show in a duo presentation with John Wallbank at Arcade, London (UK). This year he had the solo exhibition called 'Kawagoopa!', Galerie Tatjana Pieters, Ghent (BE). His work can be found in several private collections in Belgium and abroad, amongst others in Sao Paulo (BR), Seattle (US), Berlin (DE).

HADASSAH EMMERICH (1974, NL)

[NL] 'Hadassah Emmerich's surreal drawings and mural paintings are immersive dreams of the exotic. Their sheer scale is overwhelming and like a dream they haunt the viewer. Cliché fantasies of foreign beauties, tropical plants and flowers are expressions of the artist's exploration of her own nationality: Emmerich is Dutch, born to a mixed race parents of German, Chinese and Indonesian origin.' (Maxa Zoller)

Het centrale uitgangspunt van Emmerichs meest recente werk op papier is de psychologische grens tussen het lichaam en diens omgeving. Haar tekeningen onderzoeken op een intuïtieve manier hoe bespreekbaar deze grenzen zijn. Ze bevragen wanneer het lichaam als een symbool van onze identiteit een object of zelfs een abstractie wordt, wanneer en hoe sommige gevoeligheden samenkomen, wanneer het artificieel en grotesk of gevoelig en poreus wordt. Hun erotische geladenheid versterkt hun existentiële karakter. Fragmentatie, reflectie en vervreemding scannen de fysieke grenzen: lichaamslijnen zijn hard of poreus, gefragmenteerde figuren worden over elkaar heen geplaatst, lichamen versmelten met de abstractie of het omringende landschap. Deze bevraging en het associatief proces worden vertaald door middel van het samenbrengen van verschillende materialen: vloeïende inkt, vaste linodruk, vluchtige spuitlak en weggeschraapte pastel. Een duidelijke afbakening tussen de vormen, lijnen en materialen ontbreekt met opzet. Zo wordt een eenzijdige interpretatie voorkomen en wordt beroep gedaan op de zintuigen en het onderbewustzijn van de kijker (en van de kunstenaar zelf: de titels zijn afkomstig van een post-reflecterende interpretatie).

Alle tekeningen van deze serie zijn opgebouwd op soortgelijke wijze, hebben een gelijkaardige onderliggende compositie, maar zijn elk uitgewerkt op een andere manier. De eerste laag is een spontane inkttekening op welke Emmerich reageert met houtskool en pastel. Het onderwerp van **'Whistleblower'** (2014) is diens eigen onderliggende erotische spanning en verlangen naar het extatische. De titel werd gekozen door de kunstenaar op basis van de visuele associatie met een proportionele fluit zichtbaar rechtsboven op het werk.

Hadassah Emmerich (1974, NL) leeft en werkt in Berlijn (DE) en Maastricht (NL). Haar meest recente solotentoonstelling was CORPOREAL in Schunk, Heerlen (NL) eerder dit jaar. Ze nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen waaronder in Stedelijk Museum Schiedam (NL), Rijksmuseum, Amsterdam (NL), Coup de Ville, Sint-Niklaas (BE) & DADA Post, Berlijn (DE). Haar werk maakt deel uit van verschillende museale collecties: Bonnefantenmuseum, Maastricht (NL), Museum voor Moderne Kunst, Arnhem (NL), Gemeentemuseum Den Haag*

PAPER WORKS

(NL) & Centraal Museum, Utrecht (NL). Eind dit jaar start ze een kunstenaarsresidentie in het Instituto Buena Bista, Curaçao.

[ENG] 'Hadassah Emmerich's surreal drawings and mural paintings are immersive dreams of the exotic. Their sheer scale is overwhelming and like a dream they haunt the viewer. Cliché fantasies of foreign beauties, tropical plants and flowers are expressions of the artist's exploration of her own nationality: Emmerich is Dutch, born to a mixed race parents of German, Chinese and Indonesian origin.' (Maxa Zoller)

The central starting point of her latest works on paper is the psychological boundary between the body and its surroundings. Her drawings investigate in an intuitive way how negotiable these boundaries are. Questioning when the body as a symbol of our identity becomes an object or even abstraction; when and how certain sensitivities come together; when it becomes artificial and grotesque and when sensitive and porous. Their erotic charge strengthens their existential character. Fragmentation, reflection and alienation scan the physical boundaries: body lines are hard or porous, fragmented figures are placed over each other, bodies blend with the abstraction or the surrounding landscape. This questioning and associative process is translated by bringing together different materials: flowing ink, fixed lino print, volatile spray paint and scraped away pastel. A clear demarcation between the shapes, lines and materials is deliberately missing, avoiding a singular interpretation, and appeal to the senses and the subconscious of the viewer (and the artist herself: the titles originate from a post reflective interpretation).

All drawings from this series are built up in a similar way, have a similar underlying composition but are each worked out in a different way. The first layer is a spontaneous ink drawing on which Emmerich reacts with charcoal and pastel. The subject of **'Whistleblower'** (2014) is its own underlying erotic tension and desire for the ecstatic. The title was chosen from the associative form of an over proportional flute in the upper right corner of the work.

Hadassah Emmerich (1974, NL) lives and works in Berlin (DE) and Maastricht (NL). Her most recent solo exhibition was CORPOREAL at Schunck, Heerlen (NL) earlier this year. She was included in group exhibitions at a.o. Stedelijk Museum Schiedam (NL), Rijksmuseum, Amsterdam (NL), Coup de Ville, Sint-Niklaas (BE) & DADA Post, Berlin (DE). Her work is part of various museum collections a.o. Bonnefantenmuseum, Maastricht (NL), Museum voor Moderne Kunst, Arnhem (NL), Gemeentemuseum Den Haag (NL) & Centraal Museum, Utrecht (NL). At the end of this year she will be an Artist in Residence at Instituto Buena Bista, Curaçao.*

ANNEKE EUSSEN (1978, NL)

[NL] Anneke Eussen onderzoekt hoe verschillende stadia van existentie verwerkt worden. De werken reflecteren over de verbinding tussen ons menselijk bestaan en onze materiële omgeving. Over hoe sporen zichtbaar blijven. En over hoe tijd misschien minder lineair is dan gedacht.

Eussen speelt met het spanningsveld tussen gecontroleerde en ongecontroleerde handelingen. De actie is hierbij de beslissende factor: een bewuste actie ontstaat slechts na een bewuste registratie of waarneming ervan. Alert voor de dingen die zich voordoen tijdens een proces en zonder enig specifiek vooropgezet plan of idee, start Eussen een nieuwe creatie.

De lichtheid van haar beeldtaal lijkt op die van een vlinderkundige in zijn omgang met zijn fragiele object. Door het samenvoegen van objecten met een andere geschiedenis tot een nieuwe entiteit ontstaan er vragen zoals: Wat is het belang van de aanwezigheid van dingen in onze omgeving? Wat is er van hen weggenomen en welke betekenissen zijn hierdoor verloren gegaan? Met welke energie worden ze gevoed binnenin hun nieuwe context?

'No Logic' (2014) is het vervolg op 'Under Pressure', tentoongesteld tijdens haar solotentoonstelling 'As it is' in de galerie eerder jaar. Zoals 'Under Pressure' speelt deze nieuwe serie met het idee tussen gecontroleerde en ongecontroleerde handelingen. De serie is een herhaling van vier maal dezelfde procedure. De laatste actie is hierbij de beslissende factor: het papier wordt in een te kleine lijst gemanipuleerd. Het toeval in deze actie maakt ieder stuk uniek. Vanuit deze werken ontstond het idee dat een bewuste actie slechts ontstaat na een bewuste registratie of waarneming ervan. Alert voor de dingen die zich voordoen tijdens een proces en zonder enig specifiek vooropgezet plan of idee, start Eussen een nieuwe creatie.

De tekening **'Circling'** (2014) is afgeleid van een metalen draad opgerold rond Eussen's hand tijdens het uitpakken van een rol gaas. Volledig onbewust en als een restant van een ander proces in het kunstenaarsatelier ontstond deze vorm. Registratie van deze vorm als de start van een nieuw werk wordt een referentie naar de oneindigheid van elk proces. Begin en einde zijn moeilijk te bepalen, net zoals de grensen tussen het bewuste en onbewuste soms vervagen.

Anneke Eussen (1978, NL) leeft en werkt in Berlijn (DE). Ze nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen in onder andere LSD Galerie, Berlijn (DE), Jan van Eyck Academie, Maastricht (NL), CC De Bond, Brugge (BE), The Wand, Berlijn (DE) en Ainsi Building, Maastricht (NL). Recente solotentoonstellingen zijn 'As it is', Galerie Tatjana Pieters, Gent (BE), NEUBAU Stuck, LSD Galerie, Berlijn (DE), 'Close to what's real', Highlight Gallery, San Francisco (USA). Momenteel loopt er een solotentoonstelling in Cruise&Callas, Berlijn (DE). Eerder dit jaar werd zij door Katerina Gregos geselecteerd om deel te nemen aan SOLO op Art Brussels. Haar werk maakt deel uit van verschillende privécollecties doorheen Europa.

[ENG] Anneke Eussen examines how different stages of existence are processed. Her works reflect on the connection between our human existence and our material environment. About how traces remain visible. And about how time might be less linear than thought.

Eussen plays with the tension between controlled and uncontrolled action. A conscious action only arises after a conscious registration or perception. Alert for the things that occur during a process, without any specific preconceived plan or idea, Eussen starts a new creation.

The lightness of Eussen's aesthetic language corresponds to the handling of a lepidopterist with his fragile object of investigation. In her objects identity arises from conflicting relations through which questions like the following appear: What exactly constitutes the presence of things in our environment? What has been taken away from them, which information and relation has got lost? And which energy do they undergo now put in this new context?

'No Logic' (2014) is the sequel of 'Under Pressure', a series presented during her solo exhibition 'As it is' at the gallery earlier this year. Like 'Under Pressure' this new series plays with the idea between controlled and uncontrolled action and is a repetition of four times the same procedure. The latest action of this procedure was the decisive one: forcing the paper into a too small frame. An accidental action that made every piece unique. From this work originated the idea that a conscious action only arises after a conscious registration or perception. Alert for the things that occur during a process, without any specific preconceived plan or idea, Eussen starts a new creation.

The drawing **'Circling'** (2014) depicts a metal wire turned around Eussen's hand while unpacking a roll of gauze. Completely unconscious and as a trace of another process in the studio this shape was formed. By registering this shape as a start of a new work it becomes a reference to the infinity of each process. Beginning and end are hard to determine as the boundaries between the conscious and unconscious sometimes fade.

PAPER WORKS

Anneke Eussen (1978, NL) lives and works in Berlin (DE). She participated in several group exhibitions at amongst others LSD Galerie, Berlin (DE), Jan van Eyck Academie, Maastricht (NL), CC De Bond, Bruges (BE), The Wand, Berlin (DE) and Ainsy Building, Maastricht (NL). Recent solo exhibitions are 'As it is', Galerie Tatjana Pieters, Ghent (BE), NEUBAU Stuck, LSD Galerie, Berlin (DE), 'Close to what's real' and Highlight Gallery, San Francisco (USA). Currently she has a solo exhibition at Cruise&Callas, Berlin (DE). Earlier this year Eussen has been selected by Katerina Gregos for the SOLO section at Art Brussels. Her work is part of several private and public collections throughout Europe.

HEIDE HINRICHS (1976, DE)

[NL] De focus van Heide Hinrichs is gericht op vormen van de lichamelijke ervaring, waarneming en hun vertaling. Op subtiele wijze transformeert ze een verscheidenheid aan handgemaakte en alledaagse materialen en verbeeldt zij deze opnieuw als fragmenten die deel uitmaken van een groter geheel. Hinrichs overstijgt hun materialiteit en plaats hen in een omgeving dat de relatie van de mens tot de wereld beschrijft als een dat niet als vanzelfsprekend beschouwd kan worden. Grenzen worden onderzocht, ondervraagd en opnieuw uitgebalanceerd.

Het papier gebruikt voor 'Silent Times' (2014) is vergelijkbaar met dat van het onbedrukte papier van de Duitse editie van The Financial Times. De activiteiten en het drukken van deze krant zijn volledige stopgezet door de uitgever. De titel van het werk ontleent daarom net zoveel stilte aan de tekens (punten en komma's) als aan de naam van de uit productie genomen krant. De tekening 'She' (2014) verbeeldt de e-flux aankondiging van Joachim Koester's tentoonstelling 'Maybe one must begin with some particular places' in het S.M.A.K. Gent. Het werk reflecteert over de (on)bewuste aspecten van sekse binnen het instituut, de taal en vertaling.

Heide Hinrichs (1976, DE) woont en werkt in Brussel (BE) en Oldenburg (DE). Solotentoonstellingen zijn: 'Borrowed Tails', Sam Next, Seattle Art Museum, Seattle in 2010, 'Echoes', Heidelberger Kunstverein, Heidelberg in 2012 en in 2013 'My Shiver, Your Suspense (Purple Breathing)', Galerie Tatjana Pieters, Ghent. Ze werd uitgenodigd voor Manifesta 7, 2008 in Rovereto en ontving de Villa Romana Fellowship in 2013. Haar werk maakt deel uit van de collectie van het Seattle Art Museum (USA) & verschillende privécollecties in Europa & de USA. Momenteel is de kunstenaar in residentie aan The National Art Studio, Changdong, Seoul (KR).

[ENG] Heide Hinrichs is focused on forms of bodily experience, perception and their translation. She subtly transforms a variety of handmade and everyday materials, re-imagining them as fragments existing within a larger system. Hinrichs transcends their materiality and places them in an environment that describes the relationship of the human being to the world as one that cannot be taken for granted. Borders are examined, questioned and balanced anew.

The paper used for 'Silent Times' (2014) is similar to the unprinted paper of the German edition of The Financial Times. The operations and printing of this newspaper are completely stopped by the publisher. Therefore the title derives as much from the silence that the signs (periods and commas) indicate as of the newspaper's name and its stopped operations.

The drawing 'She' (2014) reflects (un)conscious aspects of gender within the institution, language and translation picturing the e-flux announcement of Joachim Koester's exhibition 'Maybe one must begin with some particular places' at S.M.A.K, Ghent.

Heide Hinrichs (1976, DE) lives and works in Brussels and Oldenburg. Solo exhibitions include 'Borrowed Tails', Sam Next,

Seattle Art Museum, Seattle in 2010, 'Echoes', Heidelberger Kunstverein, Heidelberg in 2012 and in 2013 'My Shiver, Your Suspense (Purple Breathing)', Galerie Tatjana Pieters, Ghent. She was invited to Manifesta 7, 2008 in Rovereto and received the Villa Romana Fellowship in 2013. Her work is part of the collection of the Seattle Art Museum (USA) & several private collections in Europe & the USA. Currently she is an Artist in Residence at The National Art Studio, Changdong, Seoul (KR).

ALLISON HRABLUIK (1977, CA)

[NL] Allison Hrabluik maakt videos, sculpturen, tekeningen, performances en teksten. Voor haar recent videowerk begon ze een zoektocht naar aanwijzingen voor beweging door te kijken naar bestaande films, het traceren van karakters van films en het benadrukken van de ruimte waarin hun lichamen elkaar kruisen. Tijdens haar residentie in Cineworks, Vancouver eind 2013 werkte ze samen met choreografe Claire Fransen om een reeks van bewegingen voor anders stille objecten te beschrijven.

De tentoongestelde inkjet prints komen uit haar gelijknamige geanimeerde video's. In 'A mouth trying to drink from me' (2013) veranderen twee zwarte 'blobs' voortdurende van vorm om een figuur onder hen, uit beeld, te volgen. Door de gerichte beweging ontstaan karakters die dubbelzinnig zijn, maar boordevol aandrang, verwarring, sierlijkheid, absurditeit en schoonheid zitten. De resulterende video fungeert als een bewegende tekening met focus op een groeiende en steeds veranderde overlapping.

Allison Hrabluik (1977, CA) leeft en werkt in Vancouver (CA). Haar experimentele animaties werden recentelijk tentoongesteld in The Or Gallery, Vancouver (CA), CUAG, Ottawa (CA), G Gallery, Toronto (CA), MASS MoCA, Massachusetts (USA), Western Bridge, Seattle (USA), Cooley Art Gallery, Portland (USA) en de Vancouver Art Gallery, Vancouver (CA). Voorbije lente werd ze genomineerd voor The Sobey Art Award, Halifax (CA).

[ENG] Allison Hrabluik makes videos, sculptures, drawings, performances and texts. For her recent videos she started to search for cues for movement by looking at existing films, tracing characters from films and highlighting the space in which their bodies intersect. During her residency at Cineworks, Vancouver end of 2013, she worked with choreographer Claire French to describe a range of movements for otherwise still objects.

The inkjet prints presented here are extracted from her homonymous animated videos. In 'A mouth trying to drink from me' (2013) two black blobs continuously change shape to follow an unseen figure beneath them. The directed movement has created characters that are ambiguous but brimming with urgency, confusion, gracefulness, absurdity and beauty. The resulting video acts as a moving drawing, with a focus on a growing and ever changing intersection.

Allison Hrabluik (1977, CA) lives and works in Vancouver (CA). Her experimental animations have recently been exhibited at The Or Gallery, Vancouver (CA), CUAG, Ottawa (CA), G Gallery, Toronto (CA), MASS MoCA, Massachusetts (USA), Western Bridge, Seattle (USA), Cooley Art Gallery, Portland (USA) and the Vancouver Art Gallery, Vancouver (CA). Past spring she has been nominated for the Sobey Art Award, Halifax (CA).

FERNANDO GUTIERREZ HUANCHACO (1978, PE)

[NL] 'Peruvian artist Fernando Gutiérrez, also known as Huanchaco, dedicates his artistic practice to 'The Number Two'; not to the aesthetics of the numerical sign but to products of reproduction and translation. For the artist, 'The Number Two' serves as a critical concept to investigate the cultural dynamics

PAPER WORKS

of the Peruvian society. It places the focus on copies, doubles, duplicates, facsimiles, imitations, assimilations or any type of second version as fundamental elements of Peruvian culture. They undermine the modernist search for originality that characterizes national cultural politics since the nineteenth century, unveiling the mechanisms of cultural exchange and cultural appropriation.

At the basis of the work of Gutiérrez lies the invention of the fictional character 'Superchaco'. Dressed in a red and blue suit, Superchaco is a superhero modelled after the main character of the famous Mexican series Chapulin Colorado. In contrary to Chapulin, the Peruvian hero has no further significance than being a man wearing a superhero suit. The artist created Superchaco as a critical response to the social political situation in Lima. In his early paintings and sculptures, the superhero's actions mirror the informal economy, corruption and violence that marked life in the city centre. However, Gutiérrez gradually mobilized his hero to look beyond Lima and investigate the cultural politics of the nation since its independence.' (Laurens Dhaenens)

Het project Horas de Lucha (lopend) refereert naar het boek 'Horas de Lucha' (Fighting Hours) van de Peruviaanse politicus en schrijver Manuel Gonzales Prada (1844-1918) aan het begin van de republiek. Met dit project tracht 'Huanchaco' regisseur Leonida Zegarra tot cultuurele held te verheffen. De beelden werden gemaakt in dialoog met Zegarra, met als doel karakters (Madriapatria, Naylamp, El Libertador ...) te creëren voor de imaginaire film die hij zelf regisseert.

Zijn fluorescerende gezeefdrukte posters '**Del pan con libertad**' van het personage Naylamp verwijzen naar de chicha underground cultuur. Chicha is afkomstig uit de Peruviaanse folklore waar het in eerste instantie verscheen als een muzikaal genre in de jaren 70 en later werd gebruikt in bredere zin en de gehele cultuur eromheen definieerde. In oorsprong was deze cultuur die van een minderheid in de buitenwijken van Lima en werd gekenmerkt door diversiteit, onderlinge verschillen en de vrijheid van meningsuiting. Later verwierf chicha legitimiteit als de Peruviaanse wijze om hun eigen inheemse cultuur te vieren. Daar Latijns-Amerikaanse steden tot de snelst groeiende consumenteneconomie behoren, verkreeg chicha een enkele virale, competitieve rol te vervullen: zich visueel onderscheiden.

Fernando Gutiérrez Huanchaco (1978, PE) leeft en werkt in Lima (PE). He studeerde Schone Kunsten aan de Ponticia Universidad Católica in Peru waar hij de prijs Adolfo Winternitz won. In 2006-2007 won hij ook de Pollock-Kraisner Grant. Hij nam deel aan belangrijke tentoonstellingen in Peru en het buitenland: 'Menos tiempo que lugar', cur. Alfons Hug dat door geheel Latijns Amerika reisde, 'Frank Suss Collection', Saatchi Gallery, Londen (UK); "Estado de las ficciones", Centro Cultural de España, Lima; "Lima me mata", Centro Cultural Británico, Lima, 2009; "Visiones post-Nuevas Ilusiones. Arte crítico en Lima (1980-2006)" Museo de la Nación, Lima, 2006. Hij vertegenwoordigde de Peru in het Latijns Amerikaans paviljoen tijdens de biennale van Venetië in 2011

[ENG] 'Peruvian artist Fernando Gutiérrez, also known as Huanchaco, dedicates his artistic practice to 'The Number Two'; not to the aesthetics of the numerical sign but to products of reproduction and translation. For the artist, 'The Number Two' serves as a critical concept to investigate the cultural dynamics of the Peruvian society. It places the focus on copies, doubles, duplicates, facsimiles, imitations, assimilations or any type of second version as fundamental elements of Peruvian culture. They undermine the modernist search for originality that characterizes national cultural politics since the nineteenth century, unveiling the mechanisms of cultural exchange and cultural appropriation.

At the basis of the work of Gutiérrez lies the invention of the fictional character 'Superchaco'. Dressed in a red and blue suit, Superchaco is a superhero modelled after the main character

of the famous Mexican series Chapulin Colorado. In contrary to Chapulin, the Peruvian hero has no further significance than being a man wearing a superhero suit. The artist created Superchaco as a critical response to the social political situation in Lima. In his early paintings and sculptures, the superhero's actions mirror the informal economy, corruption and violence that marked life in the city centre. However, Gutiérrez gradually mobilized his hero to look beyond Lima and investigate the cultural politics of the nation since its independence.' (Laurens Dhaenens)

The project Horas de Lucha (ongoing) refers to the book 'Horas de Lucha' (Fighting Hours) of the Peruvian politician and writer Manuel Gonzales Prada at the beginning of the Republic. With this project 'Huanchaco' tries to set up the film director Leonidas Zegarra as a cultural hero. The images have been made through conversations with Zegarra with the goal to create the characters (Madriapatria, Naylamp, El Libertador et al.) of an imaginary film that he will direct.

His fluorescent screen print posters '**Del pan con libertad**' of the character Naylamp refer to the chicha underground culture. Chicha derives from Peruvian folklore, first appearing as a musical genre in the 70s and later used in a broader sense, defining the entire culture surrounding it. In origin this culture was a minority consumer culture in the outskirts of Lima, characterized by diversity, internal differences and freedom of expression. Later it achieved legitimacy as the Peruvian look to celebrate their own indigenous culture. With Latin American cities amongst the fastest growing consumer markets in the worlds, chicha ultimately got a solely viral, competitive role: to visually stand out.

Fernando Gutiérrez Huanchaco (1978, PE) lives and works in Lima (PE). He studied Fine Arts at the Ponticia Universidad Católica of Peru where he obtained the prize Adolfo Winternitz. Between 2006 & 2007 he was awarded the Pollock-Kraisner Grant. He participated in important exhibitions in Peru and abroad like 'Menos tiempo que lugar', curated by Alfons Hug and shown all over Latin America, "Frank Suss Collection", Saatchi Gallery, London (UK); "Estado de las ficciones", Centro Cultural de España, Lima; "Lima me mata", Centro Cultural Británico, Lima, 2009; "Visiones post-Nuevas Ilusiones. Arte crítico en Lima (1980-2006)" Museo de la Nación, Lima, 2006. He represented Peru in the Latin American Pavillion at the Venice Biennial in 2011

JUAN PABLO PLAZAS (1987, CO)

[NL] Juan Pablo Plazas werkt rond het thema van het hanteren van objecten en de doordachte manipulatie van deze objecten. Zijn doel is om de relatie tussen hemzelf als mens, als iemand die deze objecten hanteert, maar ook de relatie tussen deze objecten onderling te heroverwegen. Hij opent de mogelijkheid om over objecten als levende onderwerpen te denken.

'**La Rousse**' (2014) is het resultaat van een performance in Kunstpodium te Tilburg eerder dit jaar. Tijdens deze performance bedekte Plazas elke pagina van dit Franstalig woordenboek met een sjaal om zo de 'inhoud met vorm te bedekken'. Deze actie verwijst naar de wijze waarop hij de eerste stappen naar het leren van een nieuwe taal ervaart: de imitatie van klank zonder na te denken over de inhoud ervan. Na de performance werd het resultaat tentoongesteld als een installatie. De sjaals werden met elkaar verbonden tot een schommel voor het boek. La Rousse betekent ook 'rosse' en het werk verwijst daarbij dus ook naar een hoofd dat aan sjaals in een lege ruimte hangt.

De installaties '**Girls #1**' en '**Girls #3**' (2013) zijn een ensemble van willekeurige objecten die door het toeval samen zijn gekomen en daarom hiervoor ook voorbestemd waren. Dit soms op absurde wijze. Het vermogen van de installaties om op hun eigen te staan, bevestigd hun eenheid. Met dit idee verzamelt

PAPER WORKS

de kunstenaar ook de beelden die hij aan tijdschriften, een natuurlijke hybride van foto's, ontleent. Het zien van de fysieke mogelijkheden tussen twee beelden maakt hem deze met elkaar te verbinden.

Juan Pablo Plazas (1987, CO) is kunstenaar en antropoloog. Momenteel woont en werkt hij in Brussel (BE). Recente solotentoonstellingen zijn: 'Don't Hesitate, Don't Move', Project Space C1.02, Sint-Lukas, Brussel (BE) en 'Querer es poder: Amargas promesas dulce rencor', La Agencia, Bogotá (CO). Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen waaronder in Kunstpodium, Tilburg (NL), AgainAgainAgainAgain, Londen (UK), Sint-Lukas Galerie, Brussel (BE), Marres, Maastricht (NL), Gallera San Miguel, Bogotá (CO) en Bilbao Exhibition Centre, Bogotá (CO).

[ENG] Juan Pablo Plazas works around the subject of handling objects and the thoughtful manipulation of them. His aim is to rethink the relationship between him as a human, as someone who handles them and the relations between themselves too. He opens the possibility of thinking objects as living subjects.

'**La Rousse**' (2014) is the result of a performance at Kunstpodium in Tilburg earlier this year. During this performance Plazas covered each page of this French dictionary with a veil, 'covering the content with form'. This action refers to how the artist experiences the first steps in learning a new language: imitating sound without thinking about its content. After the performance the result was exhibited as an installation by connecting the veils as a hanging swing for the book. Since La Rousse means redhead, according to the artist the sculpture also refers as a head hanging on scarfs in an empty space.

The installations '**Girls #1**' and '**Girls #3**' (2013) are an ensemble of random objects that came together coincidentally and therefore were meant to be, sometimes an absurd way. The capability of the installations to stand on their own confirms their oneness. With this idea the artists also collects the images he uses from magazines, a natural hybrid of pictures. Seeing physical possibilities between two images makes him connecting them.

Juan Pablo Plazas (1987, CO) is an artist and anthropologist currently living and working in Brussels (BE). Recent solo exhibitions are 'Don't Hesitate, Don't Move', Project Space C1.02, Sint-Lukas, Brussels (BE) and 'Querer es poder: Amargas promesas dulce rencor', La Agencia, Bogotá (CO). He participated in various group exhibitions a.o. in Kunstpodium, Tilburg (NL), AgainAgainAgainAgain, Londen (UK), Sint-Lukas Galerie, Brussels (BE), Marres, Maastricht (NL), Gallera San Miguel, Bogotá (CO) and Bilbao Exhibition Centre, Bogotá (CO).

JULIA SPINOLA (1979, ES)

[NL] Julia Spinola creëert kleine, geconcentreerde en fragiele collages/tekeningen. Ze werkt met potlood, olieverf en plakband op papier. Deze intense composities zweven tussen het abstracte en het figuratieve, welke zij beiden als fysiek en relationeel beschouwd. De precisie en subtiliteit waarmee Spinola de collages aanbrengt op de geschilderde en getekende onderdelen is opmerkelijk. Ze toont een grote gevoeligheid voor lijn, compositie en kleur.

Voor haar nieuwe serie '**Glove Eyes**' (2014) trachtte ze de aard van de concentratie in haar ouder werk terug te vinden. Deze mate van concentratie gaat over focus op detail en werken boven een tafel. Haar intentie om vanuit het fragment en het detail te werken, dwingt haar de materie in zeer kleine bewegingen te verplaatsen en aan te passen.

Haar recente onderwerp is het oog als vorm. Maar ook het oog in zijn gesloten en open vorm, zoals een opslagplaats, en als een systeem dat haar helpt een 'web' aan relaties te creëren. De relationele bewegingen van het oog brengt verschillende dingen

met elkaar in relatie. Het fungeert als een denkend systeem-werkingsmechanisme tijdens haar creatieproces. In haar huidige tekeningen tracht Spinola de vorm van het oog op zich te definiëren als een aanloop naar toekomstige tekeningen en zelfs sculpturen welke deze ideeën verder ontwikkelen.

*Julia Spinola (1979, ES) studeerde in 2003 aan de Universidad Complutense de Madrid (ES). Ze nam deel aan volgende groepstentoonstellingen: 'Retroalimentacion', Sala de Arte Joven, Madrid (ES), 'Antes que todo', CA2M, Madrid, cur. Aimar Arriola & Manuela Moscoso (ES), Arco Madrid, Galerie Tatjana Pieters (ES), 'Oreja Naufragio', Galerie Heinrich Ehrhardt. Haar werk zit in de collectie van CA2M, Comunidad de Madrid (ES) en verschillende private collecties in Spanje en België. Solotentoonstellingen waren oa. *The Drum in the Mouth* (2012) & *Into the Point (Vibration)* (2011) in Galerie Tatjana Pieters. In Spanje wordt ze vertegenwoordigd door Galerie Heinrich Ehrhardt, Madrid. Vorig jaar ontving Spinola de Generación 2013 prize, een prestigieuze Spaanse prijs voor opkomende kunstenaars, en een Visual Arts Scholarship in Fundacion Botin, Madrid (ES).*

[ENG] Julia Spinola creates small, concentrated and fragile collage/ drawings, working with pencil, oil paint and tape on paper. These intense compositions hover between abstraction and figuration, both of which she considers to be physical and relational. The precision and subtlety with which Spinola attunes the collages to the painted drawn parts is remarkable, displaying a great sensitivity to line, composition and colour.

For her new open series '**Glove Eyes**' (2014) she has tried to reenact the kind of concentration found in her older pieces. This degree of concentration is about focus on detail and working over a table. Her intent to work from the fragment and detail, makes her move and alter the matter in very small movements. Her recent object of work is the eye as a form. But also the eye in its closed and open form, as a container, and as a system that helps her to create a 'net' of relations. The relational movement of the eye puts different things in relation. As a thinking system-working mechanism the eye helps her to create.

In her current drawings Spinola tries to define the form of the eye itself as a leading up to future drawings and even sculptures that improve these ideas.

Julia Spinola (1979, ES) graduated in 2003 at the Universidad Complutense de Madrid (ES). She has taken part in various groupshows including 'Retroalimentacion', Sala de Arte Joven, Madrid (ES), 'Antes que todo', CA2M, Madrid, curated by Aimar Arriola & Manuela Moscoso (ES), 'Oreja Naufragio', Galerie Heinrich Ehrhardt. Her works belong to the Collection of CA2M, Comunidad de Madrid (ES) and several private collections in Belgium & Spain. In Spain she is represented by Galerie Heinrich Ehrhardt, Madrid. Last year Spinola was awarded the Generación 2013 prize, a prestigious Spanish award for upcoming artists and received the Visual Arts Scholarship at Fundacion Botin, Madrid (ES). In 2015 she will have a solo exhibition at Kunsthalle, Sao Paulo (BR)

DEREK SULLIVAN (1976, CA)

[NL] In het laatste decennium heeft Derek Sullivan een speelse, idiosyncratische praktijk ontwikkeld die gebruik maakt van dagelijkse vormen (boeken, posters, meubels en kiosk...) verrijnd als arenas waarbinnen taalspelletjes en geconstrueerde visuele puzzels de spelers zijn. Zijn werk bundelt de overlappende geschiedenis van modernistisch design, minimale en conceptuele kunst, abstracte schilderkunst en concrete poëzie.

'**Dust Jacket**' (2014) is een serie van hypothetische boekomslagen voor een nog niet bestaand boek 'A Man For All Seasons' genaamd. Dit werk past binnen de grotere trend aan

PAPER WORKS

denkbeeldige boeken of enkel door hun omslag geponeerde boeken in de praktijk van Sullivan. Het beeld op elke cover van het boek is dat van de Britse wiskundige Alan Turing (1912-1954): hij staat bekend als een codebreker tijdens WWII, de vader van de moderne informatica en een vervolgd homoseksueel. Op het moment van zijn dood was hij vrijwel anoniem daar de aard van zijn werk tijdens WWII nog steeds top secret was, het concept van de computer nog steeds science fiction was en de schande van zijn seksualiteit hem aan het publieke oog onttrok. Sindsdien is er veel geschreven over Turing, en op bepaalde manier is zijn verhaal een belangrijk onderdeel van dat van de tweede helft van de 20ste eeuw: het einde van de tweede wereldoorlog, de ontwikkeling van de computer, artificiële intelligentie en de opkomst van de homorechten.

Derek Sullivan's (1976, CA) recente solotentoonstellingen vonden plaats in Galerie Emmanuel Hervé, Parijs (FR), Jessica Bradley Gallery, Toronto (CA), KIOSK, Gent (BE), The Power Plant, Toronto (CA) en University of Warloo Art Gallery (CA). Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen waaronder in Gagosian Gallery, New York (USA), The National Gallery of Canada, Ottawa (CA), Museum of Contemporary Canadian Art, Toronto (CA), Centre for Contemporary Art, Melbourne (AUS) & Montréal Biennial. Zijn werk zal opgenomen worden in 'Blue Times' in Kunsthalle Vienna (AT).

[ENG] The last decade, Derek Sullivan has refined a playful, idiosyncratic practice that uses everyday forms (books, posters, furniture and kiosk, to name a few) as arenas in which to stage language games and construct visual puzzles. His works fold together the overlapping histories of modernist design, minimal and conceptual art, abstract painting and concrete poetry.

'Dust Jacket' (2014) is a series of hypothetical book covers for an absent book called "A Man For All Seasons", a book that does not yet exist. It fits within a larger trend in Sullivan's work of imaginary books, or concepts of books posited by their cover. The image on each book cover is that of the British Mathematician Alan Turing (1912-1954): he is known as a WWII codebreaker, the father of modern computing, as well as a persecuted homosexual. At the time of his death he was virtually anonymous in that the nature of his war work was still top secret, the concept of the computer remained science fiction, and the shame of his sexuality kept him out of the public eye. Since this time much has been written about Turing, and in a way his story is an important part of the the story of the late 20th century: the end of the second world war, the development of the computer, artificial intelligence and gay rights.

Derek Sullivan's recent solo exhibitions were held at Galerie Emmanuel Hervé, Paris (FR), Jessica Bradley Gallery, Toronto (CA), KIOSK, Ghent (BE), The Power Plant, Toronto (CA) and University of Warloo Art Gallery (CA). He has taken part in various group shows at amongst others, Gagosian Gallery, New York (USA), The National Gallery of Canada, Ottawa (CA), Museum of Contemporary Canadian Art, Toronto (CA), Centre for Contemporary Art, Melbourne (AUS) & Montréal Biennial. His work will be featured in 'Blue Times' at the Kunsthalle Vienna (AT).

TAMARA VAN SAN (1982, BE)

[NL] Tamara Van San maakt voornamelijk sculpturen met polyurethaan, nylon, gips, ijzer, keramiek of gepigmenteerde kunsthars. Met een onophoudelijke zoektocht naar nieuwe vormen, technieken en materialen tracht ze de ervaring van het sublieme of poëtische zoals te zien in de natuur te verwezenlijken.

Tamara Van Sans beelden geven nooit de indruk definitief of 'totaal' te zijn. Ze lijken op het punt te staan te gaan groeien en

bewegen, krimpen of zwellen, een aanhangsel te zullen verliezen of er juist een puist bij te krijgen. Deze sculpturen kunnen we bijgevolg door en door anti-klassiek noemen. De klassieke vorm wordt immers gekenmerkt door een eenheid en zuiverheid die geen enkele toevoeging of weglating verdraagt, en ze ambieert de eeuwigheid. In het klassieke schoonheidsideaal zijn het schone, het goede en het ware, binnen het krachtige raster van de geometrie, onlosmakelijk met elkaar verbonden. De erupties van vormen, kleuren, materialen en texturen in de kunst van Tamara Van San situeren zich daar tegenover als een buitengewoon krachtig en radicaal alternatief. De creatie van nieuwe vormen is nooit onschuldig.' (Frank Maes)

'I wish I had a mango tree in my backyard' (2014) bestaat uit papieren maskers gedoopt in polyester. Het geheel werd ter plaatse in de galerie geassembleerd rond een mobiel van ijzerdraad. Uitgaande van industriële input slaagt Tamara Van San er in om een organisch gegeven te creëren.

Tamara Van San (1982, BE) leeft en werkt in Appel terre (BE). Ze nam deel aan verschillende groepstentoonstelling in o.a. Kunsthall, Rotterdam (NL) Galerie EL, Welle (BE), Netwerk, Aalst (BE), Mu.ZEE, Oostende (BE) en Lokaal01, Breda (NL). Solotentoonstellingen zijn: 'We've Plumbed This Whole Neighbourhood' (duo), Lido, St Leonards On Sea (UK), S.M.A.K., Gent (BE), 'Beautiful Boys', CC België, Hasselt (BE), 'The Wandering Tuba Method', S.M.A.K., Gent (BE), EKWC, 's Hertogenbosch (NL), 'The Motley Crew', Middelheimmuseum, Antwerpen (BE). Recent publiceerde ze haar eerste monografie 'Indian Shuffle' dat haar werk van het laatste decennium bundelt. Een overzicht van haar werk vanaf 2004 zal op het einde van dit jaar tentoongesteld worden in de galerie.

Tamara Van San mainly makes sculptures out of polyurethane, nylon, plaster, iron, ceramics or pigmented resins. With an incessant search for new forms, techniques and materials she tries to make the experience of the sublime or poetic as seen in nature possible.

[ENG] Tamara Van San's sculptures never give the impression of being definitive or 'total'. They always seem to be just on the point of growing and moving, shrinking or swelling, of losing an appendage or acquiring a carbuncle. Consequently, these sculptures can be described as thoroughly anti-classical, for the classical form is characterized by a unity and purity that tolerates neither addition nor omission, and it aspires to eternity. In the classical beauty ideal the beautiful, the good and the true are inextricably linked within the powerful raster of geometry. By comparison, the eruptions of shapes, colours, materials and textures in Tamara Van San's art can be seen as an extremely powerful and radical alternative. The creation of new forms is never innocent. (Frank Maes)

'I wish I had a mango tree in my backyard' (2014) consists out of paper masks that were dripped in polyester. The whole has been ensembled on the spot at the gallery around a mobile of iron wire. Starting from an industrial input, Tamara Van San consistently succeeds in creating an organic given.

Tamara Van San (1982, BE) lives & works in Appel terre (BE). She has taken part in various group shows, at amongst others Kunsthall, Rotterdam (NL) Galerie EL, Welle (BE), Netwerk, Aalst (BE), Mu.ZEE, Ostend (BE) and Lokaal01, Breda (NL). Solo exhibitions include: 'We've Plumbed This Whole Neighbourhood' (duo), Lido, St Leonards On Sea (UK), S.M.A.K., Ghent (BE), 'Beautiful Boys', CC België, Hasselt (BE), 'The Wandering Tuba Method', S.M.A.K., Ghent (BE), EKWC, 's Hertogenbosch (NL), 'The Motley Crew', Middelheimmuseum, Antwerp (BE). Recently she published her first monography 'Indian Shuffle' that bundle her work from the last decade. An overview of her work since 2004 will be exhibited at the gallery at the end of this year.

PAPER WORKS

PHILIPPE VAN SNICK (1946, BE)

[NL] Het werk van Van Snick wordt gekarakteriseerd door eenvoudige vormen en een consequent gebruik van dezelfde kleuren. Zijn kleurenpalet staat symbool voor de richting waarin zijn oeuvre ontwikkelde sinds het einde van de jaren '70. Toen besloot Van Snick zich te concentreren op het gebruik van een kleurenpalet van tien kleuren: rood, geel, blauw (als primaire kleuren), oranje, groen en violet (als secundaire kleuren), goud en zilver (kleuren met fysieke waarde) en zwart en wit (als niet-kleuren). Dit in combinatie met geometrische vormen zoals het vierkant en de kubus.

Het gebruik van puur pigment maximaliseert de kleurkracht en daagt zo de perceptie van de kijker op tijd en ruimte uit. De spanning tussen het intuïtieve en mathematische symboliseert het verkrijgen van structuur vanuit chaos via vorm. Voor Van Snick is een schilderij meer dan een beschilderd oppervlak. De vormen, objecten en kleuren waarvan hij gebruik maakt zijn niet alleen aan elkaar gerelateerd, maar ook op intieme wijze met de omgeving en de fysieke ervaring van de kijker verbonden. Van Snick tracht via het gebruik van een eenvoud en beperktheid aan materiaal de essentie van het leven te beschrijven. Zijn schilderijen, installaties en sculpturen onderzoeken, analyseren en creëren ruimte met minimale middelen.

'Le Monde' (1998) toont de toestand van de wereld in 1998. Aquarel wordt gecombineerd met krantenknipsels over natuurverschijnselen, oorlog, financiële crisis ... Bovenaan kan men de Franse dichter en criticus Mallarmé vinden. Alleen de poëzie blijft open. Dit werk is gemaakt in zijn atelier in Frankrijk.

Philippe Van Snick (1946, BE) leeft en werkt in Brussel (BE). Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen in onder andere MuHKA, Antwerpen (BE), Middelheim, Antwerpen (BE), Espace d'Art Contemporain, Lausanne (CH), Casteljaloux, Lot et Garonne (FR) & La Virreina, Barcelona (ES). Solotentoonstellingen vonden plaats in Museum M Leuven (BE), S.M.A.K., Gent (BE), BOZAR, Brussel (BE), Art Gallery of York University, Toronto (CA) en Nuno Centeno, Porto (PT), en een duotentoonstelling met June Crespo in P!, New York (USA). Zijn werk maakt o.a. deel uit van de collectie van Mu.ZEE, Oostende (BE), M HKA, Antwerpen (BE), S.M.A.K., Gent (BE), en verschillende privécollecties in Europa, USA en Latijns Amerika. In 2015 krijgt hij een solotentoonstelling in De Hallen, Haarlem (NL) en een duotentoonstelling met Daniel Steegmann Mangrané dewelke plaats zal vinden in MAM Rio de Janeiro en Casa Modernista, Sao Paulo (BR). In oktober presenteren we zijn werk in Arcade, Londen (UK)

[ENG] The work of Van Snick is characterised by extremely simple forms and by the constant use of the same colours. His colour scheme is representative for the direction in which Van Snick's oeuvre developed since the end of the 70's, deciding to concentrate on the use of the ten-colour palette of red, yellow and blue (as main colours), orange, green and violet (as secondary colours), gold and silver (as colours with physical value) and black and white (as non-colours), this in combination with geometric shapes, like squares and cubes.

Using the pure pigment, Van Snick maximizes the colour, challenging the viewer's perception of time and space. The tension between the intuitive and the mathematic symbolizes how chaos is being structured by form. Van Snick considers a painting to be much more than just a painted surface. The forms, objects and colours he uses never stand wholly alone. They are intimately related to the space in which they are situated and the physical experience of the viewer. By using simple and limited materials – which are always suffused with a desire for order – Van Snick attempts to describe the essence of life. His paintings, installations and sculptures research, analyse and create space by means of minimal expression.

'Le Monde' (1998) depicts the state of the world in 1998.

Watercolour is combined with newspaper clippings about natural phenomena, war, financial crisis et al. On top you can find French poet and critic Mallarmé. Only poetry is left open. This work was created in his studio in France.

Philippe Van Snick (1946, BE) lives & works in Brussels (BE). He has taken part in several group shows, at amongst others MuHKA, Antwerp (BE), Middelheim, Antwerp (BE), Espace d'Art Contemporain, Lausanne (CH), Casteljaloux, Lot et Garonne (FR) & La Virreina, Barcelona (ES). Solo exhibitions include Museum M Leuven (BE), S.M.A.K., Ghent (BE), BOZAR, Brussels (BE), Art Gallery of York University, Toronto (CA) and Nuno Centeno, Porto (PT), and a duo exhibition with June Crespo at P!, New York (USA). His work is a.o. part of the collection of Mu.ZEE, Ostend (BE), M HKA, Antwerp (BE), S.M.A.K., Ghent (BE), various private collections in Europe, USA and Latin America. In 2015 he will have a solo exhibition at De Hallen Haarlem (NL), as well as a duo exhibition with Daniel Steegmann Mangrané which will take place MAM Rio de Janeiro and Casa Modernista, Sao Paulo (BR). In October we will present his new work at Arcade, London (UK)..

BIRDE VAN HEERSWYNGHEL'S (1986, BE)

[NL] Birde Vanheerswynghels maakt voornamelijk houtskooltekeningen op groot formaat. De beelden of herinneringen waarop ze zich baseert, zijn niet altijd duidelijk. Ze worden door haar beschouwd als 'mentaal erfgoed'. Ze wil beelden maken die de onbevengende van de eerste blik simuleren: de registratie van het zien na de eerste oogopslag. Een moment waarop mijn enkel kijkt zonder iets te willen bewijzen.

Birde Vanheerswynghels (1986, BE) leeft en werkt in Gent (BE). Momenteel is zij een Kandidaat Laureaat aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten, HISK, Gent (BE). Ze nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen waaronder in het HISK, Gent (BE), cc De Ververij, Ronse (BE), G11, Berlijn (DE), Tapir, Berlijn (DE) en M HKA, Antwerpen (BE)

Birde Vanheerswynghels mostly makes large scale drawings with charcoal. The images or memories – which she likes to call 'mental heritage' – on which Vanheerswynghels drawings are based are not always clear. She wants to make images that resemble to the moment of opening your eyes. A moment of only looking and not proving anything. It's a way of looking that can make the world invisible.

Birde Vanheerswynghels (1986, BE) lives and works in Ghent (BE). She is currently a Candidate Laureate at the Higher Institute for Fine Arts, HISK, Ghent (BE). She participated in group exhibitions at amongst others HISK, Ghent (BE), cc De Ververij, Ronse (BE), G11, Berlin (DE), Tapir, Berlin (DE) and M HKA, Antwerp (BE).

JOHN WALLBANK (1976, UK)

[NL] John Wallbank maakt installaties op ambitieuze schaal en kleiner geschaalde objecten uit complexe combinaties van geabstraheerde en gestripte materialen. Al zijn stukken bevatten een sterk integraal gevoel van tekenen; een bijzondere en welsprekende lijn.

In Wallbank's praktijk liggen maken en tekenen slechts in het verlengde van elkaar. Observatietekeningen vergt het gebruik van media om een systeem van markeringen parallel en aldus visueel beschrijvend op papier te kunnen vastleggen. Het proberen iets uit te vinden of zich iets herinneren door middel van tekenen vormt vaak het begin van nieuw werk.

John Wallbank (1976, UK) leeft en werkt in Londen (UK). Recente

PAPER WORKS

solotentoonstellingen zijn: 'John Wallbank Studio', Inslington Mill Studio, Manchester (UK) en 'Masticate', Arcade, Londen (UK). Hij naam deel aan verschillende groepstentoonstelling waaronder in No Format, Londen (UK), Studio 1.1 Londen (UK), Southend on Sea (UK), Arcade Fine Arts Londen (UK) en Galerie Tatjana Pieters, Gent (BE). In 2009 ontving hij de Mark Tanner Sculpture Award en in 2012 was hij resident in Islington Mill, Salford (UK). Zijn werk maakt deel uit van verschillende collecties zoals van SaatchiGallery, Londen (UK) en Leeds College of Art (UK).

[ENG] John Wallbank makes ambitiously scaled installations and domestically scaled objects from complex combinations of abstracted and eviscerated material. All his pieces have a strong integral sense of drawing; a particular and eloquent line.

For Wallbank making and drawing are merely extensions of each other in his practice. Observational drawing requires the use of media to establish on paper a system of marks to parallel and so describe what the eye sees. He often starts a new work by trying to find something out or remembering something through drawing.

John Wallbank (1976, UK) lives and works in London (UK). Recent solo exhibitions include: 'John Wallbank Studio', Inslington Mill Studio, Manchester (UK) and 'Masticate', Arcade, London (UK). He participated at various exhibition at a.o. No Format, London (UK), Studio 1.1 London (UK), Southend on Sea (UK), Arcade Fine Arts London (UK) and Galerie Tatjana Pieters Gent (BE). In 2009 he received the Mark Tanner Sculpture Award and in 2012 he was a resident at Islington Mill, Salford (UK). His work is part of various collections such as Saatchi Gallery, London (UK) and Leeds College of Art (UK).

MARIA ZAHLE (1979, DK)

[NL] In haar kunstpraktijk streeft Maria Zahle naar een intense ontmoeting tussen het menselijk lichaam en de sculpturale vorm. Ze gebruikt hierbij kleur als centraal instrument om impact te creëren.

'The **'Ocean'** collages were made in a single session in the studio. Laying out all the large pieces of coloured paper I had available straight on the floor I crawled amongst the colours and cut-out shapes, overlaying them, taping them together, and moving them to the side. The process was focused and efficient, and driven by an intense energy that I rarely experience but often long for. The masking tape that initially held the pieces together during their time on my studio floor are left on the page, and now form part of the finished frame-enclosed work. They remind me of the practicalities that are involved with making physical work and they disturb the illusion of clean and pure abstraction.'

(Maria Zahle)

Maria Zahle (1979, DK) woont en werkt momenteel in Londen (UK) en Kopenhagen (DK). Ze studeerde aan de Slade School of Fine Art en de Royal Academy Schools. Solotentoonstellingen vonden plaats in o.a. New Walk Museum and Art Gallery, Leicester (UK), Maria Zahle, Sunday Roast, Amsterdam (NL) (in organisatie van Peggy Franck en Freek Wambacq), 2013; Solo Objects, ARCO, Madrid (ES), 2013. In januari 2014 was ze kunstenaar in residentie aan het CCA Andratx, Mallorca (ES) Ze werkt momenteel aan een grote opdracht voor een reeks permanente werken voor The new Department of Energy Technology, Aalborg University (DK), met oplevering in 2015; en in 2014 ontving ze The Alexandra Reinhardt Memorial Award met een residentie aan New Walk Museum & Art Gallery, Leicester (UK).

[ENG] Within her work Maria Zahle (1979, DK) seeks to create an intense meeting between human body and sculptural form, using color as a central tool to create impact.

The **'Ocean'** collages were made in a single session in the studio. Laying out all the large pieces of coloured paper I had available straight on the floor I crawled amongst the colours and cut-out shapes, overlaying them, taping them together, and moving them to the side. The process was focused and efficient, and driven by an intense energy that I rarely experience but often long for. The masking tape that initially held the pieces together during their time on my studio floor are left on the page, and now form part of the finished frame-enclosed work. They remind me of the practicalities that are involved with making physical work and they disturb the illusion of clean and pure abstraction.

(Maria Zahle)

Maria Zahle (1979, DK) currently lives and works in London (UK) and Copenhagen (DK). She studied at the Slade School of Fine Art and the Royal Academy Schools. Solo presentations were held at a.o. New Walk Museum and Art Gallery, Leicester (UK), Maria Zahle, Sunday Roast, Amsterdam, NL (organized by Peggy Franck and Freek Wambacq), 2013; Solo Objects, ARCO, Madrid, ES (with Arcade), 2013. In January 2014 she was artist in residence at CCA Andratx, Mallorca, ES. She is currently working on a large commission for a series of permanent works at the new Department of Energy Technology, Aalborg University, DK, with completion in 2015; and is the 2014 recipient of the Alexandra Reinhardt Memorial Award involving a residency at New Walk Museum & Art Gallery, Leicester (UK).